

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

צ"פ

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי אדמו"ר
מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzefat
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש ירושלים
Heichal Hakodesh
Jarusalem
ר' נחמן מברסלב 12

היכל הקודש ביתר עילית
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh Bnei
Brak
רחוב ויינרב 3

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh Beit
Shemesh
רחוב רבי יהושע 6

בקר באתר שלנו - ברסלב סנטר

www.BRESLEVCENTER.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש חייגו

0797040066

שמעו ותחי נפשכם

לקבלת הקונטרס במייל,

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליון

אפשר לתרום דרך נדרים פלוס על שם היכל הקודש

לרכישת קונטרסים, דיסקי אונקי, כרטיסי זיכרון, עם השיעורים

והניגונים של הראש ישיבה

וכן למידע על נסיעות לציון מוהרא"ש זיע"א ביבניאל

חייגו: 0527644664

עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

- א אֲשֶׁתִּי סוֹכֶלֶת יְסוּדִים נוֹדָאִים, אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד?
- ב אֵיךְ יִתְכַן לְקַדוֹעַ אֶת הַגְּלִיזוֹן הַקָּדוֹשׁ?
- ג אֶפְשֶׁר לְצֵאת יְדֵי חוֹבֶת לְמוֹד הַלְכָה עַל יְדֵי לְמוֹד קֶצֶר שְׁלֶחַן עֲרוּךְ?
- ד בְּעָלִי לֹא סוֹמֵךְ עָלַי, מַה אֲנִי יוֹכֵחַ לַעֲשׂוֹת?
- ה אֵיךְ אֲנִי יוֹכֵחַ לְעוֹרֵר אֶת תְּשׁוּמַת לֵב הַחֲכָרִים שְׁלִי לֹא לְהִיּוֹת חֲצוּפִים?
- ו מִתֵּר לְקַצֵּר אֶת הַפְּאוֹת כְּשֶׁחַן אֲרַכּוֹת מְדִי?
- ז הֲאִם רַבְּנוּ הִרְשָׁה לְאַנְשֵׁינוּ לְהִיּוֹת מְלַמְּדִים?
- ח הֲאִם מִתֵּר לִי לְתַרֵּם יוֹתֵר מִמַּחְצִית מֵהַפֶּסֶף שְׁלִי עֲבוּד הַדְּפֶסֶת סְפָרִים?
- ט
- י

אִישׁ אֲמוּנָה

- א כָּל דְּבַר קוֹטֵן מְאֹד חָשׁוּב אֵצֶל הַשֵּׁם.
- ב גִּבְאֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת צְרִיךְ לְדַעַת מַה הוּא צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת.
- ג לְהַנְהִיג אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת כְּמוֹ שְׁמוֹהֲרַא"ש יֶסֶד.
- ד לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים שֶׁלְמוּד גְּמֵרָא זֶה חֵלֶק מֵהַחַיִּים.
- ה הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם תְּלוּיִים בְּאָדָם עֲצָמוֹ.
- ו

עצתו אמונה

אשתי סובלת ישורים נוראים, איך אפשר להחזיק מעמד?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כבר שנה שלמה שאשתי סובלת מדלקת פרקים, היא סובלת ממש ישורים נוראים. אני מאזין לשעורי ראש הישיבה שליט"א וזה נותן לי פח להיות גם אבא וגם אבא עבור הילדים המתוקים שלי בלי עין הרע, אבל אנחנו מרגישים שזה כבר עובר כל גבול. אני ואשתי בוכים וצועקים כל הזמן אל השם יתברך, אבל אני מרגיש שאנחנו מטפסים על קיר חלק, אני לא רואה את הדרך החוצה, אני מרגיש שאוטוטו אני נופל ליאוש, אני זקוק לחזוק כדי להמשיך להחזיק מעמד. יישר כח על השיעורים הנפלאים, בלעדיהם בטוח לא הייתי שורד עד עכשיו.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מאד אבקש אותך שלא תתיאש, על ידי תפלה יכולים לפעל הכל. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות לב): "אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", כשמבקשים מהשם על דבר מסוים ורואים שלא נענים - יש להתפלל שוב, כמו שכתוב (תהלים כז, יד): "קנה אל ה', חזק ויאמץ לך קנה אל ה'"; אסור להתיאש כשמתפללים אל השם ולא רואים עדין את הישועה, אלא צריכים להתמתין ולהמשיך בתפלה עד שנושעים.

כְּשֶׁמִּבְקָשִׁים מֵהֵשֵׁם וְרוֹאִים שְׁעוֹבֵר הִרְבֵּה זְמַן וְעֵדִין לֹא רוֹאִים אֶת הַיְשׁוּעָה יֵשׁ לְהִתְאַזֵּר עִם הִרְבֵּה מְאֹד סְבֻלָּנוֹת. צָרִיךְ הִרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת לֹא לְהִפְסִיק מִלְבַקֵּשׁ; כִּי כָּל דָּבָר שָׂרוּצִים לְפַעֵל יֵשׁ לוֹ סְכוּם מְסִים שֶׁל תְּפִלוֹת שְׁדָרוּשׁ בְּשָׂבִילוֹ.

מְצִינוּ אֲצֵל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, הוּא הִתְפַּלֵּל אֶל הַשֵּׁם שִׁיזְכֶּה לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל; אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָה (דְּבָרִים רַבֵּה י"א, ט'): "מֹשֶׁה רַבְּנוֹ הִתְפַּלֵּל חֲמֵשׁ מְאוֹת וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה תְּפִלוֹת, כְּמִנְיַן 'וְאַתְחַנֵּן', לוֹ הָיָה מֹשֶׁה רַבְּנוֹ מִתְפַּלֵּל עוֹד תְּפִלָּה אַחַת הוּא הָיָה זֹכֵה לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ (דְּבָרִים ג, כו): 'רַב לָךְ, אֵל תוֹסֵף דְּבַר אֵלֵי עוֹד בְּדָבָר הַזֶּה', יוֹתֵר אֵל תִּתְפַּלֵּל עַל זֶה"; רוֹאִים מִכָּאן שְׂאִסוּר לְהִתְרַשֵּׁל מִתְּפִלָּה, צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ פַּעַם אַחֵר פַּעַם בְּלִי הֶפְסֵק, עַד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר.

תְּכַנְסוּ אֶת הָאֲמוּנָה בְּקִרְבְּכֶם, תִּשְׁנֵן לְעֲצָמְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ: "מִה שֶׁהֵשֵׁם עוֹשֶׂה זֶה טוֹב, הַכֵּל רַק לְטוֹבַת הָאָדָם. וּכְשֶׁלֹּא מִכִּינִים אֶת הַטוֹב, לֹא רוֹאִים אֶת הַטוֹב, רוֹאִים רַק אֶת הָרַע - זֶה רַק נִרְאָה כִּי בְעֵינֵינוּ, אֲבָל בְּאֵמֶת זֶה כֵּן טוֹב"; וְכִי תִשְׁאַל, אִם זֶה טוֹב לָמָּה לָנוּ לְבַקֵּשׁ מֵהֵשֵׁם שִׁיִּשְׁנֶה אֶת זֶה? אִיךָ אֶפְשָׁר לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיִּשְׁנֶה מִה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה - בְּעוֹד שֶׁכָּל מִה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לְטוֹבָה הוּא עוֹשֶׂה! ? אֲלֵא כִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָוָה עָלֵינוּ שֶׁנִּתְפַּלֵּל, שֶׁנִּנְדָּג לֹא שִׁיעֲשֶׂה לָנוּ כְּאֵלֶּה טוֹבוֹת שֶׁבְעֵינֵינוּ נִרְאָה אֶת הַטוֹב, אֲבָל בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁאֲנוּ מִתְפַּלְלִים וּמִבְקָשִׁים שִׁיִּטִּיב לָנוּ, אֲנוּ מֵאֲמִינִים שֶׁזֶה לְטוֹבָה; כִּי כָּל מִה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ זֶה רַק לְטוֹבַתְנוּ.

תַּחֲזֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, תְּפִיחַ בָּהּ אֲמוּנָה; זֶה יִשְׁמַח אוֹתָהּ וּכְשֶׁהִיא תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה אֲזִי כָּל הַחֲלָאִים הָרָעִים יִסְתַּלְקוּ מִמֶּנָּה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַרְפוּאָה לְכָל הַמַּחֲלוֹת. רַבְּנוֹ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד): "כָּל הַחוֹלְאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם - כְּלָם בָּאִין רַק מִקְלָקוּל הַשִּׂמְחָה, גַּם חֲכָמֵי הַרְפוּאִים אָמְרוּ, שֶׁכָּל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה", אֶפִּילוֹ הַרְפוּאִים אוֹמְרִים שֶׁהַמַּחֲלוֹת בְּאוֹת מִדְּכָאוֹן וְחֶסֶר שִׂמְחָה.

אִתָּה תִשְׂמַח אוֹתָהּ, זוֹ מִצְוָה לְשִׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (קְדוּשֵׁין ל"ד): "אִשָּׁה - בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה", הַבְּעַל מִצְוָה לְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה בְּקִרְוֹב, שֶׁהִיא תִתְרַפָּא לְגַמְרֵי.

...

איך יתכן לקרוע את הגליון הקדוש?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

לאחרונה שמעתי שעור שהראש ישיבה שליט"א דבר בענין "גליון היכל הקדש", ורציתי להודות לכם על הגליון, ולבקש מאד שתמשיכו לכתב כפי שכתבו עד עתה, זה הגליון שלי, זה הציל לי את החיים.

אכן אותו גליון [פרשת נח תשע"ט] שהראש ישיבה שליט"א דבר עליו, בו הביאו את המקתב שמדבר מילד שהשכן נגע בו שלא בצניעות, הציל את משפחתי.

בשבת כשאני מגיע לבית המדרש בקשי יש לי כח להתפלל, אני לא יכול לקרא גליונות, אבל שבת אחת אחרי התפלה ראיתי שהבן שלי בן התשע חיוור ומבהל מאד, שאלתי אותו האם הוא לא מרגיש טוב, והוא אמר לי שהכל בסדר, אבל אני ראיתי שמשוהו לא בסדר, קראתי לו לפנה ושאלתי אותו מה קורה, הוא לא ענה לי כלום רק הוציא מהכיס שלו את הגליון, וזה היה פתוח במקתב, והוא הראה לי את זה.

התעמקתי במקתב ונהיה לי רע, אבל באותו זמן נהיה לי טוב, כי נודע לי מה קורה. ברוד השם שזה עוד היה בתחלת ספור שהיה יכול להמשיך תקופה ארכה ולהסתים נורא, ברוד השם שהצלחנו לסדר את זה בזמן והצלתי את בני.

מאז התחלתי להאזין לשעורים, וכל הבית שלי השתנה. עכשיו שמעתי בשעור שיש אנשים שצועקים על הגליון שזה גבול פה, לכן אני רוצה לבקש מכם ברחמים שתתנו להם להמשיך לצעק, אבל תמשיכו עם עבודת הקדש להציל ילדי ישראל ממיתה. כמה אתם צודקים שרק מגול יצעק על הגליון, כי הוא מיוחד שיתפסו אותו.

יישר כח גדול.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מקתבך.

אשריך שאתה מחנך את הילדים שלך להזהר ממגנלים, שהם לא יתנו לאנשים חולים לעשות אתם עברות. מטלת חובה על ההורים לחנך את בניהם להיות קדושים; אם מחנכים את הילדים לחיות עם יראת שמים רונים אחר כך נחת יפה, הם גדלים יהודים כשרים.

לְעֲצֵרְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אָנוּ חַיִּים בְּדוֹר שֶׁל הַפְּקָרוֹת, נִתְּנוּ לִיְצֵר הָרַע כְּאֵלוֹ
כַּחוֹת הַטְּמָאָה, הוּא מְכַלֵּה נִתְחִים גְּדוֹלִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל. לֹקְחִים יְלָדִים חַפְּסִים מִפֶּשַׁע
וְלוֹכְדִים אוֹתָם בְּעִבְרוֹת. לֹקְחִים לָהֶם אֶת כָּל הַיְסוּד שֶׁלָּהֶם; הֵם נוֹפְלִים בַּקִּדְשָׁה
וּפּוֹגְמִים בַּבְּרִית, וּבְזָה הוֹרְגִים אֶת כָּל עֲתִידָם.

וּכְנִגְד כַּח הַטְּמָאָה שֶׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְדִיק - אֶת רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְכוֹתוּ
יָגַן עָלֵינוּ, הוּא נִלְחֵם עִם הַסַּמ"ךְ מ"ם; הוּא מְכַנִּיעַ אֶת הַטְּמָאָה וּמְצִיל אוֹתָנוּ
מִלְּהִלְכֵד אֲצֵל הַקְּלָפוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל דִּבֶּר הַרְבֵּה מְאֹד מִקְדֻשַׁת הַבְּרִית פִּי כְּשֶׁהִיְסוּד טוֹב וְחֻזֵק - יְכוּלִים
לְבַנוֹת מְבָנִים יָפִים, אֲבָל כְּשֶׁהִיְסוּד שְׁבוּר אִי אֶפְשָׁר לְבַנוֹת, וְלִכֵּן הַשְּׂקִיעַ רַבְּנוּ לְתַקֵּן
אֶת הַיְסוּד כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִיּוֹת יְהוּדִים כְּשָׂרִים.

לְעַמַּת זֹאת בָּא הַיְצֵר הָרַע וּמְסַתֵּיר אֶת רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, הוּא מְתַלְוֶצֵץ מִרַבְּנוּ ז"ל
עַל יְדֵי הוֹצָאת שֵׁם רַע, מְדַבְּרִים עַל רַבְּנוּ וְתַלְמִידָיו כָּל דְּבַר אָסוּר. כְּבָר לְמַעַלְהָ
מִחֲמָשִׁים שָׁנָה שְׁמוֹהֶרָא"ש כּוֹתֵב, מְדַפֵּס וּמְצִיף אֶת הָעוֹלָם עִם סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים
לְהִרְאוֹת לְכָל הָעוֹלָם אֶת דֶּרֶךְ הַחַיִּים, שְׂאֶפְשָׁר לְחַזֵּר וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם מְאִיפָה שֶׁרַק
נָפְלוּ, בָּאוּ אֲנָשֵׁי הַמֶּלֶךְ הָאֲכָזֵר (עֵינֵן סְפוּרֵי מְעֻשִׁיּוֹת, מְעֻשָׂה יג - מִהַשְׁבָּעָה בְּעֵטְלֶרְס) וְהִתְלוֹצְצוּ
מִהַסְּפָרִים, שְׂצָרִיכִים לְקְרוֹעַ אוֹתָם, צְרִיכִים לְשׂוֹרֵף אוֹתָם וְאָסוּר לְהִסְתַּפֵּל בָּהֶם.
עָלֵינוּ לְצַעֵק "גִּיּוּוֹאֲלָד, אָהָה!" אִיךָ מִתָּר לְקְרוֹעַ אֶת הַסְּפָרִים? אִיךָ מִתָּר לְקְרוֹעַ אֶת
הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְצִילִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל! ?

יִיתִי סֶפֶר וְנַחֲזֶה, בּוֹאוּ נִסְתַּפֵּל וְנִרְאָה מַה פְּתוּב בַּסְּפָרִים הָאֵלּוּ, מַה פְּתוּב
בַּקּוֹנְטְרָסִים? הֵם הֲרִי מְלֵאִים רַק בִּירְאֵת שָׁמַיִם, הֵם הֲרִי מְלֵאִים רַק בַּקִּדְשָׁה; אִיךָ
אֶפְשָׁר לְדַבֵּר נֶגֶד הַסְּפָרִים הַמְגַלִּים אֶת הָאֲמוּנָה לְכָל הָעוֹלָם! ?

מִי קוֹרֵעַ אֶת הַגְּלִיוֹנוֹת? מִי קוֹרֵעַ אֶת הַסְּפָרִים? רַק בְּעַל עֲבָרָה, רַק מִי שֶׁשְּׂקוֹעַ
בְּנֵאוּף; בְּמִקּוֹם זֹאת כָּל אֲבָא הִיָּה צְרִיף לְלַמֵּד אֶת בְּנָיו לְהִזְהַר מֵרַע, אֶת הַמְּכַתֵּב
שֶׁפָּרְסְמָנוּ בַּגְּלִיוֹן הָיוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד עִם כָּל הַיְלָדִים כְּדֵי שֶׁהֵם יְהִיוּ שְׁמוּרִים מִכָּל
רַע.

זֶה נִקְרָא נְבוּל פֶּה? זֶה נִקְרָא לֹא עֲדִין? ! מַה שְּׂקוֹרָה בְּמִקּוּמוֹת שְׂמֻכְבִּים אֶת
הָאוֹר בְּשַׁעַת סְעוּדָה שְׁלִישִׁית זֶה נְבוּל פֶּה, הֵיכָן הַיְלָדִים נִמְצָאִים אָז? מַה הֵם
עוֹשִׂים? ! אוּלַי הוּא עֲכָשִׁיו בְּחִיקוֹ שֶׁל אֵיזָה מְנוּל, עַל זֶה צְרִיכִים לְצַעֵק גִּיּוּוֹאֲלָד!
אוּ בְּצִהְרֵי יְמֵי שִׁישֵׁי הָאֲרָכִים וּבְשִׁבְתוֹת הָאֲרָכֹת - הֵיכָן הַיְלָדִים נִמְצָאִים כְּשֶׁהַהוֹרִים

ישנים? אולי הוא עושה עכשיו מעשים לא טובים שאחר כך הוא יצטרך לסבל מהם כל החיים? על זה יש לצעק גיוואלד! גליון שמביא יראת שמים, מכניס טהרה - זה נקרא לא עדין!?

ככה זה בענין רבנו ז"ל, קורעים את הספרים, מנסים לכסות את האור. כפי שרבנו הקדוש ספר (ספורי מעשיות, מעשה ז', מזבוב ועכביש) שלפני שנשמתו ירדה לעולם קם הסמ"ך מ"ם וצעק: "רבנו של עולם, אם נשמה זו יורדת לעולם, למה בראת אותי?" וענו לו: "נשמה זו חייבת לרדת לעולם, לך תמצא לך עצה", והוא הלך וחזר לאחר מכן ביחד עם זקן כפוף קומה, והם צחקו ואמרו: "הנשמה הזאת יכולה לרדת לעולם, כבר מצאנו עצה". מוהרא"ש זכרנו לברכה כותב (בספר נהרי אפרסמון, שם): "מה היא העצה שהם מצאו? צחוק - ליצנות, צחוקים מרבנו ז"ל, מבזים את הספרים". אבל כלום לא יעזר לו, רואים איך שרבנו ז"ל כובש את העולם, כלם מודים היום בפרוש שרבנו ז"ל הוא זה שמחיה אותנו. הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לנו חלק בהצלת עם ישראל, להחזירם אל השם.

...

אפשר לצאת ידי חובת למוד הלכה על ידי למוד קצור שלחן

ערוך?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כבר לפני תקופה ראש הישיבה שליט"א כתב לי לגבי למוד שלחן ערוך על הסדר, אבל עוד לא הגעתי לזה, רציתי לשאול מהי דעתו של ראש הישיבה שליט"א על זה שאתחיל ללמוד ספר קצור שלחן ערוך המקל לזמנת השנה, ולסיים פעם אחת את כל הספר, זה כמובן יהיה לי הרבה יותר קל, האם אפשר בדיעבד לצאת עם זה את הצווי של רבנו ללמוד שלחן ערוך בכל יום? ובפרט שאשתי רוצה שאלמד אתה הלכות.

אני מחכה מאד לראות את ראש הישיבה שליט"א כאן בארץ ישראל בקרוב ממש.

ישר כח.

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת עֵקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲפָשֶׁר לְצַאת עִם זֶה יְדֵי חוֹבָה - לֹא רַק בְּדִיעָבָד, אֲלָא אֲפִילוּ לְכַתְחֻלָּה.

רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה שְׁנַלְמַד הֶלְכָה. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות ה"ן, סימן כט): "כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מִחַיִּב לְלַמַּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֹר", כָּל יְהוּדֵי חַיִּב לְלַמַּד שְׁלֶחֶן עָרוֹף בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, "וְאִם הוּא אָנוּס וְאֵין לוֹ פְּנָאִי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִימֵי אֵיזָה סַעֲיָף 'שְׁלֶחֶן עָרוֹף' בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא", וְאֲפִילוּ אִם אֵין לוֹ זְמַן, הוּא אָנוּס - אִף עַל פִּי כֵּן יִלְמַד לְפָחוֹת סַעֲיָף אַחַד בְּשְׁלֶחֶן עָרוֹף, "אֲפִילוּ שְׁלֹא בְּמִקְוֵמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עַתָּה בְּשְׁלֶחֶן עָרוֹף", אֲפִילוּ אִם הוּא אוֹחֵז עֲכָשְׁיוֹ בְּמִקְוֵמוֹ אַחֵר, "כִּי צָרִיף לְלַמַּד אֵיזָה דִּין בְּשְׁלֶחֶן עָרוֹף בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו", כִּי כָּל יְהוּדֵי חַיִּב לְלַמַּד שְׁלֶחֶן עָרוֹף בְּכָל יוֹם מִיְמֵי חַיָּיו - הֵיזָה מַה שֶׁיְהִיָּה, "וּכְשֶׁאֵינּוּ אָנוּס יִלְמַד כְּסֻדָּר כָּל הָאֲרָבָעָה שְׁלֶחֶן עָרוֹף מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ", וּכְשֶׁאֵינּוּ אָנוּס, וְהוּא כֵּן מְסַגֵּל לְלַמַּד - יִלְמַד לְפִי הַסֻּדָּר, קִצַּת בְּכָל יוֹם, עַד שֶׁיִּסָּיֵם אֶת כָּל הַשְׁלֶחֶן עָרוֹף, "וּכְשֶׁיִּגְמֹר וַיִּסָּיֵם הָאֲרָבָעָה שְׁלֶחֶן עָרוֹף יַחֲזֹר וַיִּתְחַיֵּל לְלַמְּדֵם כְּסֻדָּר, וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו".

זֶה נַחוּץ מְאֹד לְלַמַּד הֶלְכָה בְּכָל יוֹם, זֶה תְּקוּן גְּדוֹל עַל כָּל מַה שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן. כְּפִי שְׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (ש"ס): "וְהוּא תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד", לְמוֹד הֶלְכָה זֶה תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר: "אִם יְכוּל לְלַמַּד כָּל הָאֲרָבָעָה שְׁלֶחֶן עָרוֹף עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוֹלִים מַה טוֹב, וְאִם לֹא עַל כָּל פְּנִימֵי יִלְמַד כָּל הָאֲרָבָעָה שְׁלֶחֶן עָרוֹף הַקְּטָנִים", וְאִם הוּא לֹא מְסַגֵּל, שֶׁיִּלְמַד מִחֶבֶר וְרַמ"א, כְּדֵי לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג.

טוֹב מְאֹד אֶתָּה עוֹשֶׂה בְּזֶה שְׂאֵתָה לְוִמַּד קִצַּת הֶלְכָה עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי תִדְעוּ אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג; תּוֹכְלוּ לְשַׁמּוֹר אֶת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁצָרִיף.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בְּעֵלִי לֹא סוֹמֵךְ עָלַי, מַה אֲנִי יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

ראשית אני רוצה להודות לכם על השיעורים הנפלאים המחיים אותי. כבר כמעט שנה שלמה שאני מאזינה לשיעורים, אני לא מסגלת ללכת לישון בלי להאזין לשיעור היומי החדש, זה פשוט גותן לי חיים.

אני נשואה כבר שנים עשרה שנה ברוך השם, יש לי בית עם ילדים טהורים, והקדוש ברוך הוא חנן אותי עם בעל יקר שעוזר לי הרבה מאד, על אף שהוא מאד עסוק, הקדוש ברוך הוא יעזר הלאה.

אני מנסה למלאות את תפקידי בתור אמה ואשה במקסימום שאני יכולה, אבל יש לי קשי שמאד מפריע לי בחיים. בעלי התיתם בתור ילד ועבר חיים קשים מאד, וזה גרם לו שהוא לא סומך על אף אחד והוא סובל מהרבה תרדות, הרבה פעמים זה מאד מקשה עלינו.

שבוע שעבר היה לי כזה מקרה, הוא חזר הביתה ותקף אותי עם חשדות ודברים שאינם קשורים כלל למציאות, וכשאמרתי לו שאין לי משג על מה הוא מדבר הוא התרגז ולא רצה לענות, ואמר שהוא ממילא לא מאמין לי.

מאד נשברתי מזה, זה מאד התיש אותי, וקשה לי מאד לסלוח לו על זה. גם אחר כך כשכבר שוחחנו ביחד והוא כבר הבין שהוא טעה, עדין כשאני רואה אותו נהיה לי לא טוב על הלב, קשה לי מאד כשהאדם הכי קרוב אלי לא מאמין בי ומדמין עלי כאלו דמיונות. אולי יוכל ראש הישיבה שליט"א לתת לי עצה?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ

מרת ... תחיה.

קבלתי את מכתבך.

אני מבין את הכאב שלך; זו הרגשה מאד קשה לחיות עם הבעל כשהוא לא סומך עליך וכו' וכו', מה עוד אישה צריכה? אשה הרי צריכה רק שבעלה יאמין בה ויסמוך עליה וכשאין לה את זה קשה לה מאד.

אבל במקרה שלך זה קצת שונה. את בעצמך הרי כותבת כמה שבעלך מסור אליך, כמה שהוא עוזר לך; יש לו רק בעיה שמאז שהוא התיתם הוא סובל מתרדות. במקרה כזה זה שונה לגמרי, את לא צריכה להיות טעונה עליו. במקום זה מגיע לכאן המילה רחמנות, את צריכה לרחם עליו ולהכין אותו.

אני רוצה לשאול אותך שאלה, מה את עושה כשהילד שלך אומר לך: "את אמא לא טובה!" או כשהילד שלך אומר לך: "אני לא אוהב אותך!" את מקפידה

על היֵלֵד אוֹ שְׂאֵת מְבִינָה שֶׁהוּא עֲדִין יֵלֵד וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ לְהוֹצִיא אֶת הַרְגָּשׁוֹת שְׁלוֹ וְכוּ' ? כִּף תִּסְתַּכְּלִי עַל בְּעַלְךָ, נְכוֹן שֶׁהוּא כָּבֵר מְבַגֵּר וְלֹא יֵלְדוּתִי, אֲבָל זֶה שֶׁהוּא הַתִּיתָם לֹא עָלִינוּ כִּשֶׁהוּא עוֹד הֵיָה יֵלֵד זֶה הַתְּבַטָּא אֲצִלוּ בְּצוּרָה שֶׁל חֶסֶר בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְקוֹרָה מֵה שֶׁקוֹרָה.

בְּמִקּוֹם לְהַקְפִּיד וְלִהְיוֹת טְעוּנָה עָלָיו תְּדוּנִי אוֹתוֹ לְכִף זְכוּת, וְאֵז הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְדוֹן אוֹתָךְ לְכִף זְכוּת וְיִהְיֶה לְךָ נַחַת מֵהֵילְדִים הַטְּהוּרִים שֶׁלְּךָ.
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחִי בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אִיךָ אֲנִי יְכוּל לְעוֹרֵר אֶת תְּשׁוּמַת לֵב הַחֲבֵרִים שְׁלִי לֹא לְהִיוֹת

חֲצוּפִים ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי רוֹאֶה תְּמִיד שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א עוֹזֵר לְבַחֲרוּרִים עִם כָּל מִינֵי בְּעִיּוֹת, אוֹלֵי תוֹכְלוּ לְעוֹזֵר לִי גַם.

אֲנִי בַּחוּר חֲסִידִי, לוֹמֵד בִּישִׁיבָה חֲסִידִית, עִם בַּחוּרִים מְצַיְנִים – עֲדִינִים וְחֲשׁוּבִים. הַבְּעִיָּה הַיָּא שֶׁהִרְבָּה פְּעָמִים הֵם מְסַגְּלִים לְהַתְחַצֵּף אֶל הַמְשַׁגִּיחַ. הַמְשַׁגִּיחַ הוּא תְּלִמִּיד חֶכֶם חָשׁוּב שֶׁעוֹזֵר לְכַלְנוּ לְהַתְעַלּוֹת, לְפַעְעִים הוּא גַם מְרַאֶה פְּנִים חֲרִיפּוֹת וְהַבַּחוּרִים צוֹחֲקִים עָלָיו וּמְתַעַלְמִים מִמֶּנּוּ. הוּא לֹא מְתִיחַס לָזֶה, אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה שֶׁבְּאַמַּת זֶה כּוֹן מְפָרִיעַ לוֹ. כְּמוֹ כּוֹן כִּשֶׁהוּא קֵם לְמִסֵּר שְׁעוֹר, הֵם מְסַגְּלִים לְהַתְחַצֵּף וְלִנְהוּם. אִיךָ אֲנִי יְכוּל לְהַסְבִּיר לָהֶם שֶׁהַתְּנַהֲגוֹת שְׁלֵהֶם אֵינָה רְאוּיָה?

יִישֵׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת עֲקֵב, י"ד מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ

לְכַבֹּד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לֹא כְּדֹאֵי שֶׁתִּגִּיד מוֹסֵר לְבַחוּרִים, חֲכַמִּינוּ זְכוּרֵנָם לְבַרְכָּה אוֹמְרִים (יְכֻמוֹת סוה):
"כִּשְׁם שֶׁמְצֹוּהָ עַל אָדָם לוֹמֵר דְּבַר הַנְּשַׁמֵּעַ, כִּף מְצֹוּהָ עַל אָדָם שֶׁלֹּא לוֹמֵר דְּבַר

שְׁאִינוֹ נִשְׁמַע", אִם רוֹצִים לְהַגִּיד מוֹסֵר לְמִיִּשְׁהוּ וְיִוְדָעִים בְּוַדָּאוֹת שֶׁהוּא לֹא יִקְבֹּל אֶת הַדְּבָרִים - אֵין לְהַגִּיד לוֹ מוֹסֵר; אֵל תַּגִּיד לָהֶם דְּבָרֵי מוֹסֵר, לֹא רַק שֶׁהֵם לֹא יִקְבְּלוּ אֶת דְּבָרֶיךָ, אֲלֵא אַתָּה עוֹד תִּהְיֶה אֶצְלָם לְלַעַג וְקָלָס.

אַתָּה תִּתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ וְתִנְצֵל אֶת יְמֵי נְעוּרֶיךָ. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (שַׁבַּת קִנּוּב): "יִגְנוֹתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא", שְׁנוֹת הַבְּחָרוֹת הֵם כְּכֶתֶר שֶׁל הַשּׁוֹשְׁנִים הַיְפִים; אִם מְנַצְּלִים אֶת יְמֵי הַבְּחָרוֹת כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ אֲזַי כָּל הַחַיִּים הֵם כְּמוֹ כְּתֵר. עוֹד אוֹמְרִים חַז"ל (שם): "וְוִי לֵה לְחַדָּא דְּאֲזֵלָא וְלֹא אֲתִיא", חֲבֵל עַל הַשְּׁנִים הַטּוֹבוֹת וְהַצְּעִירוֹת הַהוֹלְכוֹת לְהֵן וְאֵינָן חוֹזְרוֹת; תִּנְצֵל אֶת יְמֵי הַבְּחָרוֹת בִּישִׁיבָה עִם תּוֹרָה וְתַפְלָה. הִזְהַר לֹא לִפְגַּע אֶף פְּעַם בְּזוּלַת - לֹא מְשַׁנֶּה אִם זֶה בַּחוּר, מְשַׁנֵּיחַ אוֹ הַמְּנַקֵּה שֶׁל הַיְשִׁיבָה. אִם תִּרְחַם עַל אַחֲרִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עֲלֶיךָ. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מִתֵּר לְקַצֵּר אֶת הַפְּאוֹת כְּשֶׁהֵן אַרְכוֹת מְדִי?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר כַּח גְּדוֹל עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים וְהַמְּכַתְּבִים. קָרָאתִי בְּמַכְתָּב [מוֹבָא אַחֲרֵי מַכְתָּב זֶה] שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א כּוֹתֵב בְּחִרְפוֹת עַל חוֹמֵרַת הָאֶסוֹר שֶׁל קְצוּץ וְסִדוֹר הַזְּקוּן, שֶׁאֲלֵתִי הִיא לְגַבִּי קְצוּץ הַפְּאוֹת כְּשֶׁהֵן אַרְכוֹת מְדִי. אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיִּשְׁנֵם כְּאֵלוֹ שֶׁלֹּא נוֹגְעִים בַּפְּאוֹת וְלֹא מְקַצְצִים גַּם כְּשֶׁהֵן אַרְכוֹת, וְאַחֲרֵים נוֹהֲגִים כֵּן לְקַצֵּץ, אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת מֵהַמְּנַהֵג שֶׁלְנוּ בְּזֶה. כְּמוֹ כֵּן אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת הָאִם מִתֵּר לְסַדֵּר אֶת הַשְּׁפָם.

יִישֵׁר כַּח עַל הַכֹּל.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת רֵאָה, כ' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

קְבַלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַתְּשׁוּבָה לֹא נִכְתְּבָה בְּצוּרָה חֲרִיפָה וְקָשָׁה, הִיא נִכְתְּבָה בְּרִכוּת וּמְהִלָּב, הִיא מְקַשָּׁה אַחַת שֶׁל רַחֲמָנוֹת; כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוֹ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר, כְּשֶׁמְּכַנְיָסִים שְׂכָל לְאֻנְשִׁים

שִׁדְעוּ אִיךָ לְחַיּוֹת עִם הַשֵּׁם - זוֹ הִרְחַמְנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, לֹא מֵה שֶׁנִּרְאָה כְּרַחֲמָנוֹת זֶה בְּאֵמַת רַחֲמָנוֹת, רַחֲמָנוֹת זֶה כְּשֶׁמְחַזְרִים אֲנָשִׁים אֶל הַשֵּׁם.

רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹתֵר"ו, חֶלֶק ב', סִימָן ז) "מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, הוּא יְכוֹל לְהִיּוֹת מְנַהֵיג", מִי יְכוֹל לְהִיּוֹת מְנַהֵיג יִשְׂרָאֵל? מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ רַחֲמָנוֹת עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, "כִּי עֵקֶר הִרְחַמְנוֹת הוּא כְּשֶׁיִּשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ נּוֹפְלִין, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, בְּעוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי זֶהוּ הִרְחַמְנוֹת הַגְּדוֹל מְכַל מִינֵי רַחֲמָנוֹת", וְרַבְּנֵנוּ ז"ל מְסַבֵּיר: "וּבְבִאֵמַת, מֵהֵיכָן בָּאִים לְעוֹנוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם", אִיךָ אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָרוֹת? כִּי בְּאֵמַת אִיךָ בָּא לוֹ לְיִהוּדֵי שְׁיִחְטֵא חֶסֶד וְשְׁלוֹם? "הוּא רַק עַל יְדֵי שְׂאִין לוֹ דַּעַת", זֶה רַק מְחַמַּת שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם אִתּוֹ, כְּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (סוֹטָה ג.): "אֵין אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה אֶלָּא אִם בֶּן נְכֻסָּה בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת", הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹאֶה אֶת מַעֲשָׂיו, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כְּבָר מְמִילָא אַבּוּד וְכוּ', "וְזֶה הִרְחַמְנוֹת הַגְּדוֹל מִן הַכֹּל, שֶׁצְרִיכִין לְרַחֵם עָלָיו לְהַכְנִיס בּוֹ דַּעַת", כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים מ.א. ב): "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנְּסֵי דַּעַת לְעֵנִי, "כִּי אֵין עֵנִי אֶלָּא מִן הַדַּעַת (נְדָרִים מ.א.)" וְצְרִיכִין לְרַחֵם עָלָיו, לְהַכְנִיס בּוֹ דַּעַת, מִי נִקְרָא עֵנִי? מִי שְׂאִין לוֹ שְׂכָל, וְעַל הָאֲנָשִׁים הָאֵלוֹ צְרִיכִים לְרַחֵם וְלְהַכְנִיס בָּהֶם דַּעַת; זֶה מֵה שֶׁהַצְּדִיק עוֹשֶׂה, הוּא מְכַנְּסֵי דַּעַת בְּאָדָם שִׁדְעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, הוּא מְשַׁמַּח אוֹתוֹ וּמְחַזֵּק אוֹתוֹ שִׁדְעַת שְׁגָם הוּא יְכוֹל לְחַזֵּר אֶל הַשֵּׁם - אַחַד פְּזָה יְכוֹל לְהִיּוֹת מְנַהֵיג יִשְׂרָאֵל.

מְסַבְּרִים הַבְּחוּרִים וְהָאֲבָרְכִים הַמּוֹרִידִים אֶת זְקֻנָם וּפְאוּתֵיהֶם; כּוֹאֵב הַלֵּב לְרֵאוֹת אִיךָ שֶׁהֵם מּוֹרִידִים מֵעֲצָמָם אֶת הַצֵּלָם הָאֱלֹקִים, שְׂזָה הַצַּעַד הַרְאִשׁוֹן שֶׁהֵם עוֹשִׂים כְּדֵי לְפָרֵק מֵעֲלֵיהֶם אֶת יְהוּדוּתָם. כְּמוֹ שֶׁרַבִּי נִתָּן אוֹמֵר (לִיקוּטֵי הַלְכוֹת גִּילּוּת, הַלְכָה ג, אוֹת ב): "עֵקֶר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעֵקֶר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזֻקָן וּפְאוּת, וּבָהֶם נִכְרַח הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרַף ה', מְזַרַע יִשְׂרָאֵל". וְעַל יְדֵי הַזֻּקָן וְהַפְּאוּת מְפִרִין בְּאָדָם שֶׁהוּא יְהוּדִי, "וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרַת עִמּוֹ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר חֶסֶד וְשְׁלוֹם בְּאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכְּפִירָה הוּא שֶׁמְשַׁלֵּיךְ חֶסֶד וְשְׁלוֹם מֵעָלָיו הַזֻּקָן וְהַפְּאוּת", הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה זֶה לְהוֹרִיד אֶת הַזֻּקָן וְהַפְּאוּת, "כִּי בְּאֵמַת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ הוּא תְּלוּי בְּזֻקָן וּפְאוּת", כִּי כָּל הַיְהוּדוּת תְּלוּיָהּ בְּזֻקָן וּבַפְּאוּת; עֵינֵי שֶׁם בְּאֲרִיכוֹת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים.

הַפְּאוּת לֹא צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת יוֹתֵר אֲרֻכוֹת מֵהַפְּנִים; מִתֵּר לְקַצֵּר אֶת הַפְּאוּת כְּדֵי שֶׁהֵן לֹא יִרְאוּ כְּשֶׁנִּי זְנֻבוֹת, וְגַם כֵּן מִתֵּר לְסַדֵּר אֶת הַשֵּׁפָם.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל העינים.

...

[המכתב אליו מדברת השאלה הנ"ל

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראשית אני רוצה להודות לכם על כל ההתחזקות והשיעורים. לו הייתם יודעים מה השיעורים שלכם עושים בעולם, לא הייתם מפסיקים לדבר.

אני רוצה לשאול לגבי סדור הזקן. אשתי רגישה מאד לשיטר, במיוחד לשערות הזקן, והיא מבקשת ממני שאסדר קצת את הזקן. יש לי שתי קצוות שבולטות לי מהזקן, והיא רוצה שאוריד אותם. מה לענות לה?

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פנחס, ט"ו תמוז, שנת תש"פ

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

תשאל את אשתך האם היא מוכנה לאבד את הפרנסה; תן לה להבין שהזקן מביא את השפע מהקדוש ברוך הוא אל האדם, הזהר הקדוש (נשא קל:; עיין טעמי המצות פרשת קדושים) קורא לשערות הזקן: 'צינורות עליונים' - צינורות שדרךם יורדות כל הברכות מן השמים אל האדם, וכשמגלחים את הזקן - חותכים את כל הצינורות המשפיעים פרנסה עבור האדם; אז תשאל אותה אם היא רוצה לקטע את השפע. תוציא את השאלה הזאת מהראש; אצל יהודים פשרים הזקן הוא חלק מהגוף, וכמו שהקדוש ברוך הוא ברא את האדם עם עינים, אוזניים, אף ופה - כך הוא ברא אותו עם זקן ופאות; אף אחד לא יכול לחתך את אוזניו כי אשתו בקשה, אם יש למישהו אוזניים מחודדות הוא לא יחתך אותם כי אשתו בקשה; כמו כן, גם עם השלום בית הכי טוב, אף אחד לא הולך להוריד את הקצה של האף עבור אשתו כי היא לא אוהבת את זה וכו' - כזאת תהיה ההסתכלות שלך על הזקן.

אל תחלש כשאשתך מתחילה לשיר לך את השיר המפר: "חשבתי שאפה אוהב אותי", "אם אפה אוהב אותי למה אפה לא קוצץ את הזקן?" תגידי לה: "אצלי הזקן והפאות הם כמו עינים, אף ופה וכו'; אשתי היקרה, אני מאד אוהב אותך ואעשה הכל למענך, אבל את עיני, אוזני ואפי לא אוריד וכמו כן לא את

זְקַנִּי".

אם אשתך רגישה לשיער אתה יכול להסיר את כל שערות הגוף (למעט שערות בית השחי ובין הרגלים), וכן אתה יכול לסדר יפה את הזקן וכו', אבל לא לקצץ; יהיה מה שיהיה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.]

...

האם רבנו הרשה לאנשיו להיות מלמדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ברוך השם אני מצית לראש הישיבה שליט"א ואני לומד בספרי רבנו הקדוש כמו שראש הישיבה הורה לי במכתב, קניתי את הספר חיי מוהר"ן וכמעט בכל יום אני לומד בו קטע אחד. אתמול הגעתי לקטע שהיה אצלי לפלא גדול, רבי נתן פותב שם (סימן תסה): "אמר, רצונו שכל אנשי שלומנו לא יהיה אחד מהם מלמד וכמה פעמים דבר מזה"; אני הרי יודע שראש הישיבה שליט"א מחזק מאד את המלמדים, ובתור שאני בעצמי מלמד אני אומר בפה מלא שכל החזוק שאני מקבל זה רק מראש הישיבה שליט"א.

אשמח מאד אם ראש הישיבה שליט"א יוכל להבהיר לי את הנושא.

י"ש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ

לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

זה נכון שרבנו לא רצה שאנשיו יהיו מלמדים; רבנו שאל פעם את אחד מתלמידיו שהיה מלמד: "כמה שכר למוד אתה מרויח בשבוע? תחלק את הכסף לימים ושעות, כמה יוצא שאתה מרויח בדקה? ממש כסף קטן, נמצא שאתה עלול לאבד את העולם הבא בגלל כמה פרוטות שחוקות; כי כשמתבטלים תורה מתינוקות של בית רבן אי אפשר לשלם את זה בחזרה. כשגונבים כסף ממישהו אפשר להחזיר לו את הכסף בחזרה והוא יסלח על זה, אבל כשמתבטלים תורה

מתינוקות של בית רבן אי אפשר לשלם את זה ואי אפשר לסלוח על זה (שיחות הר"ן, סימן רמ); וכן יש עוד כמה וכמה שיחות שרבנו אמר לאנשי שלומנו שהם לא יהיו מלמדים (חיי מוהר"ן, סימן תסה; תקצא).

עם כל זאת אמר רבנו ז"ל שהוא חפץ מאד, שאם בן יהיה מלמד או שוחט שזה יהיה אחד ממלמדי דיקא. כי הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אמר (הובא בבעל שם טוב על התורה פרשת יתרו, אות יט) שהסמ"ך מ"ם אורב מאד על השוחטים שהם יהיו קלים וריקים ויכשילו את ישראל עם נבלות וטרפות רחמנא ליצלן; כמו בן אורב הסמ"ך מ"ם על המלמדים שהם לא יהיו כשרים וינעילו את בני ישראל עם דעותיהם האפיקורסיות; ולכן אמר רבנו ז"ל: "אם כבר בן שוחט, אם כבר בן מלמד, שזה לפחות יהיה מישהו מאנשי אדם ירא שמים".

מספרים על הרבה מאנשי שלומנו שהם היו מלמדים, ואיך שהם הכניסו בילדים אמונה פשוטה ויראת שמים; מוהרא"ש בעצמו היה מלמד הרבה שנים. ולכן תמשיך הלאה עם עבודת המלמדות ביתר שאת וביתר עוז, תכניס בילדים אמונה; תדבר אתם מהקדוש ברוך הוא עם עצמה ובהירות, תלמד אותם לשוחח עם השם, כל מה שהילדים מבקשים ממך, כל מה שהם רוצים - תלמד אותם לדבר על זה עם השם; וזה ילנה אותם לארץ כל החיים.

מוהרא"ש היה מספר שהוא זוכר כשהוא היה בן שש והמלמד שלו רבי יעקב קלמנוביץ זכרונו לברכה, מי שכונה בחבה "ר' יענקל מלמד", יהודי חסיד ברסלב - היה מכניס בילדים אמונה. החיידר התקיים בבית כנסת ומתי שילד היה צריך משהו היה המלמד לוקח את הילד ומעמידו אצל ארון הקדש, והוא היה מצוה לילד לנשק את הפרכת, והוא היה אומר אתו ביחד תפלה מילה במילה; כך הוא החדיר בילדים את ענין התפלה, כשצריכים משהו שיגשו אל ארון הקדש, לנשק את הפרכת ולבקש מהשם מה שצריכים; וזה לנה אותו הרבה שנים.

תמשיך עם עבודת הקדש; תסתפל על הילדים כאלו הם הילדים שלך. תכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין ט:): "כל המלמד את בן חברו תורה, מעלה עליו הפתוב כאלו ילדו"; וההסבר לכך הוא, שמי שמלמד את בן חברו תורה הוא צריך לחשב לעצמו: זה הילד שלי, ורק כך הוא יכול להצליח עם התלמידים. ישנם מלמדים רוצחים המבישים את הילדים, הם מפים, צובטים וכו' וכו'; הם חושבים שהעולם הפקר, אבל עוברות כמה שנים ואחר כך הם משלמים על זה אצל לדיהם בפפל כפלים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם מֵתָר לִי לְתָרִם יוֹתֵר מִמְחֻצִית מֵהַכֶּסֶף שְׁלִי עֶבּוֹר הַדְּפֶסֶת

סְפָרִים ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֵם כַּח לְהַמְשִׁיךְ לְפָרְסָם הַלְּאָה אֶת דַּעַת רַבְּנֵי הַקְדוּשׁ וּמִזְהַרָּא"שׁ בְּכָל הָעוֹלָם. כָּל מִכְתָּב פָּשׁוּט מִכְנִיס בִּי אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן בִּהְשֵׁם, וְנוֹתֵן לִי חֶשֶׁק לַעֲשׂוֹת רַק אֶת רִצּוֹן הַשֵּׁם.

אֲנִי רוֹצֵה לְשֹׂאוֹל אִם מֵתָר לִי לְתָרִם חֲצִי מִמָּה שְׂאֵנִי מְרוֹיַח עֶבּוֹר הַפָּצָה וְהַדְּפָסָה, אִם עֶבּוֹר צְדָקוֹת אַחֲרוֹת. אֲנִי מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, אֲנִי רַק מִתְּלַבֵּט אוֹלֵי לְאַחַר זְמַן אֲצַטְרֵךְ אֶת הַכֶּסֶפִּים, וְאֲנִי גַם לֹא יוֹדַע אוֹלֵי יְבוֹא יוֹם וְאֶהְיֶה יוֹתֵר טְרוּד וְלֹא אוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה.

מֵתָר לִי לְסַמֵּךְ לְגַמְרִי עַל מָה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה שְׂאִין עֲנִי מִן הַמַּעֲשֵׂר?

יִישַׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת רְאָה, כ' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנַחְנוּ חַיִּים בְּדוֹר חֲשׁוּף, בְּכָל יוֹם וּבְכָל רֵגַע יוֹצֵא כָּל כָּף הַרְבֵּה לְכַלּוֹךְ; אֲנַחְנוּ חַיִּים בְּדוֹר הַמְּבוּל וְדוֹר הַהַפְּלָגָה בְּיַחַד. כָּל כָּף קָל לְהַגִּיעַ לְרֵאוֹת אֶת כָּל הַלְּכַלּוֹךְ הַמַּגְעִיל וְהַפְּרוֹץ בְּיוֹתֵר שֶׁל כָּל הָאֲמוֹת וּבְקָלוֹת אֲפֹשֶׁר לְפוֹל לְמִינּוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, בַּחוּרִים וּבַחֲוֵרוֹת צְעִירִים נוֹפְלִים מִן הַיְהוּדוֹת; מִמַּשְׁפָּחוֹת הֵכִי חֲשׁוּבוֹת, מִהַקְהָלוֹת הֵכִי חֲשׁוּבוֹת - נוֹפְלִים כָּל כָּף הַרְבֵּה יְהוּדִים.

מִהִי הַעֲצָה, מָה נִתֵּן לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁרוֹאִים אִיךָ שֶׁהַמְּבוּל מִצִּיף עוֹד וְעוֹד? אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת מָה שְׂרַבֵּי נִתֵּן הַשְּׂאִיר לָנוּ בְּצוֹנְאָתוֹ. רַבֵּי נִתֵּן הַסְּתַלַּק מִן הָעוֹלָם בְּעָרֵב שֶׁבֶת פְּרִשְׁת וַיִּגַּשׁ, עֲשָׂרָה בְּטִבַּת שְׁנַת תר"ה לְפָרֵט קָטָן. שְׁעוֹת סְפוּרוֹת לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ הוּא אָמַר (וְזֶה עֲבוּרֵנוּ כְּצוֹנְאָה מְרַבֵּי נִתֵּן זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה): "נוֹ, כְּשֶׁעֲזָרָא

הסופר עוזב את העולם והטָרף והפסול מתגבר, כל כף הרבה הוא מתגבר עד שיש היום אלפים ורכבות מהטָרף והפסול; אלא אני מקנה, שדף אחד מכתבי רבנו יהיה תקון על הכל", וסיים רבי נתן: "אני מצנה אתכם שהעובדא שלכם יהיה הדפסת הספרים, שיהיה 'פוצו מעינותיך חוצה', ותהיו חזקים ב'ממון' 'רצון' ו'טרחה'"; (עזרא הסופר הסתלק בעשרה בטבת, רבי נתן רמז בזה על עצמו, שהיה לו את נשמת עזרא הסופר).

זו העצה, עלינו לעשות הכל כדי להפיץ את העצות של רבנו הקדוש. עם העצות של רבנו ז"ל אפשר להחזיר את כלם אל השם.

אלו שמדפיסים ומפיצים את הספרים הקדושים חשובים מאד בשמים. הזהר הקדוש אומר (תרומה, קכח): "תא חזי", בוא וראה, "כל מאן דאחיד בנדא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", אדם שמחזיר אנשים חוטאים אל השם יתברך, "איהו אסתלק בתלת סילוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", אדם זה זוכה לעלות למקום ששום אדם לא זוכה לעלות לשם; "גרים לאכפניא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריה הוא ביקריה, וגרים לקנימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא", האדם הזה מסלק טמאה מן העולם וגורם ששמו של הקדוש ברוך הוא יתקדש בעולם, האדם הזה גורם שכל העולמות מתקיימים בזכותו, "ונכי למחמי בנין לבנוי", הוא זוכה לראות בנים ונכדים, "ונכי בהאי עלמא, ונכי לעלמא דאתי", הוא זוכה לכל הדברים הטובים בעולם הזה ובעולם הבא, "כל מארי דינין, לא יכלין למיין ליה, בהאי עלמא ובצלמא דאתי", אף אחד לא יכול להרע לו - לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", הוא נכנס לשלושה עשר שערי הרחמים ואף אחד לא יכול למנוע בידו.

אשרי אלו שיש להם חלק בהדפסת הספרים המחזירים את עם ישראל להקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

כל דבר קטן מאד חשוב אצל השם.

בעזרת ה' יתברך -

ערב שבת קודש פרשת ואֶת־חַנּוּן-נָחֵמוּ, " מְנַחֵם-אֵב, שְׁנַת תש"פ

לְכָבוֹד חֲבְרֵי הַיְקָרִים, אַחִים אַהוּבִים, תְּלַמִּידֵי הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם שְׂיַחְיוּ.

אני מקווה שאתם מתחזקים, אני כבר מאד מתגעגע אליכם ומקווה שאוכל

להגיע השנה לארץ ישראל לפגש אתכם, להיות עם החבורה שלכם.

אני שולח לכם כמה מלים לכבוד שבת, תלמדו את זה בסעודה שלישית,

שמיישהו יקריא וכולם יקשיבו.

מוהרא"ש היה מספר מהמגיד הקדוש ממעזריטש זכותו יגן עלינו, שהיה לו

מנהג במוצאי ראש השנה לעשות סעודה ולספר לתלמידיו על מה הם התפללו

בראש השנה ומה הם פעלו. שנה אחת ישב בסעודה שואב המים של העיר, הוא

גם רצה לדעת מה כתבו לו בשמים, הוא שאל את המגיד: "רבי, מה בקשתי ומה

ענו לי?" ענה לו המגיד: "בתפלה בכית להשם מדוע אתה מתפרנס משאיבת מים,

כל היום אתה צריך לסחב דליי מים, ולעתים כשאתה נח אתה חוטר כמה פרקי

תהלים, השנה אתה רוצה כל היום לשבת בבית הכנסת בלי להתנגע עם הפרנסה,

רק לעבוד את השם בקלות", כששואב המים שמע זאת אורו פניו, והוא אמר:

"אכן, זה מה שבקשתי" ושאל בסקרנות אם קבלו את בקשתו. ענה לו המגיד:

"בשמים צחקו ממך", שאל השואב: "בקשתי כל כך גרועה? למה צחקו ממני?"

אמר לו המגיד כך: "בשמים אמרו שאם תישב כל היום בבית הכנסת, למה צריכים

אותך?! להשם יתברך יש מליוני מלאכים שעובדים אותו בלי להתנגע עם פרנסה

ובלי יצר הרע, השם יתברך רוצה דוקא לשמוע את פרקי התהלים שלך שאתה

חוטר באמצע העבודה, הוא רוצה לשמוע שאתה משבח אותו כשקשה לך."

אדם חושב שהוא לא חשוב למעלה, הוא חושב: "מה אני כבר עושה? מי צריך אותי? מה שנה התפלה שלי? מה שוות התורה והמצוות שלי?" הוא חושב שהשם יתברך רוצה שהוא יהיה מלאך, אבל השם יתברך רוצה דווקא את המצוות שלנו שנראות לא חשובות. בשמים יש מלאכים, שרפים, חיות ואופני הקדש שהולכים ועומדים ואינם נופלים, ולמרות זאת השם ברא את העולם כי הוא רוצה נחת רוח מאתנו האנשים שהולכים ונופלים וקמים.

כל דבר קטן שעושים, כל מצוה שמקימים וכל מילה שמדברים להשם, עולה למעלה לשמים ולהשם יתברך יש מזה הרבה נחת.

יש לנו שבועות ספורים עד ראש השנה, אנו כבר נוסעים לאומן לצייון של רבנו הקדוש, אנו שומעים בקול רבנו ללא חכמות, רבנו אמר (חגי מוהר"ן, סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר. כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה. והזהיר לעשות פרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש. ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד", נו, אם רבנו אמר להגיע אליו, אנו נוסעים אפילו עם המגיעות הגדולות ביותר.

מפחדים את כלם שלא יוכלו לנסע, אל תפחדו, עם תפלה נגיע לרבנו. שבת שלום.

...

גבאי בית הכנסת צריך לדעת מה הוא צריך לעשות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת עקב, ט"ז מנחם-אב, שנת תש"פ
 לכבוד ... גרו יאיר, ירושלים.

מזל טוב על פתיחת בית הכנסת החדש "היכל הקדש" בירושלים!

רצונך לדעת מה לעשות לגבי אלו שאומרים לא לכתב על השלט את המילה 'ברסלב', אלא לכתב רק 'בית המדרש היכל הקודש' כי הם מפחדים מהמלה 'ברסלב'.

תכתב על השלט 'בית המדרש היכל הקודש ברסלב', ובשורה השניה שיהיה כתוב: "מיסודו של כ"ק מוהרא"ש זי"ע".

אל תתייחס לאף אחד, זו חכמה מיחדת להיות גבאי בבית כנסת. כי בבית הכנסת יש את כל סוגי הדעות, כל אחד מבין יותר טוב מהשני וכולם מגיעים לגבאי, לכן צריך שכל לדעת להקשיב לכולם ואחר כך לעשות מה שנוכח לעשות. עוד מעט גיעו אחרים ויגידו: תכתב רק 'ברסלב', בלי המלים 'היכל הקדוש', אחרים יגידו שלא תכתב כלום, איך תראו אם תעשו כך? אם תכתבו את השם של מוהר"ש המקום יהיה שמור מפל רע, הקלפות והמזיקים מאד מפחדים מהשם הזה. תכתב על השלט "מיסודו של מוהר"ש זי"ע" וכן המקום יהיה שמור מליצים. הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

להנהיג את בית הכנסת כמו שמוהר"ש יסד.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת עקב, י"ז מנחם-אב, שנת תש"פ
 לכובוד חברי היקרים, אחים אהובים, תלמידי היכל הקדוש ירושלים שיחיו.

תודה להשם, שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה, זכינו השבת לפתח בית כנסת של ברסלב בירושלים. בית מדרש שידיברו בו דבורים שמוהר"ש למד אותנו מרבנו הקדוש. בית מדרש שיאיר את כל העולם.

בבקשה ממכם שמרו על המקום מאד נקי; נקי מליצים ומאנשים שאינם בריאים. שזה יהיה ד' אמות שידיברו דבורים מרבנו בלי חכמות וכלי ליצנות. תחזקו את כל מי שנכנס ואל תתנכחו עם אף אחד. יש יצר הרע גדול מאד לענות ולרצות להוכיח שצודקים כאשר מדברים נגד רבנו הקדוש ונגד מוהר"ש, אבל אני מבקש ממכם אל תתנכחו עם אף אחד, קחו את דבורי רבנו, תחיו עם זה ותחזקו אחרים.

שכל אחד יתן יד כדי שבית הכנסת יהיה יפה ונקי; בית מדרש היכל הקדוש צריך להיות מסדר, שלא יהיו בו טליתות ישנות ונגיזה. אחרי התפלה תסדרו את בית המדרש שיהיה יפה ומסדר וכל הספרים במקום, שכל אחד יסתפל על בית הכנסת כאלו זה חלק מבייתו, כמו שבית מנקים כך צריך בית הכנסת להיות נקי.

אני מאד מבקש ממכם, אני רוצה להיות שיף לחבורה שלכם, אני רוצה להיות חלק מהקהלה, אם אתם מסכימים אני רוצה להיות גבאי בבית הכנסת שלכם, אני מוכן לשמוע מכל החברים והמתפללים מה שיש להם לומר. הדרך הקלה ביותר לדבר אתי זה דרך מכתבים, אתם יכולים לכתב לי מכתב, גם טענות מה צריך לשפר, ואנסה להנהיג את בית הכנסת כמו שמוהרא"ש למד אותי, אני מחכה לשמוע מכם אם אתם רוצים למנות אותי לגבאי. בישיבה בוויאמסבורג וגם בקרית ברסלב ליפרטי אני הגבאי, אני מנהיג את בתי הכנסת כמו שמוהרא"ש למד אותי, לא מעלה ולא מוריד.

מוהרא"ש למד אותי כמה זמן לוקח כל תפלה; מוהרא"ש אמר לי להיות בעל תפלה באומן בראש השנה, בהתחלה הוא בקש ממני להתפלל שחרית, ובשנה האחרונה הוא אמר לי: "אני רוצה שתתפלל גם מוסף", מוהרא"ש אמר לי כמה זמן צריך לקחת כל התפלה, נהיה רעש גדול בבית הכנסת, היו כאלו שבאו אלי ואמרו: "היתכן שאתה מתפלל מהר?" לא עניתי להם שפך מוהרא"ש אמר לי, לא אמרתי פלום, אז הם הלכו למוהרא"ש עם הטענות (למוהרא"ש היה דרך פיצד לדבר עם אנשים, הוא יכול היה להגיד מיד: "כף אני רוצה, אני בקשתי ממנו להתפלל כף" אבל למוהרא"ש היה את הפננה שלו פיצד לדבר עם כל אחד, הוא אמר להם שהוא ידבר אתי, הוא יראה מה הוא יכול לעשות), מוהרא"ש אמר לי: "אתה אל תקשיב לאף אחד, תעשה מה שאני אומר לך".

גם אתם תקציבו זמן לתפלה, לא לבלע את התפלה ולא למתח את העצבים, רק להתפלל יפה ורגוע. יש אנשים שאינם מגיעים לבית הכנסת רק מחמת שאינם יכולים לסבל את התפלה הארפה שמטריחים את הצבור, כמו כן כשמאריכים בתפלה ומורחים את הזמן זה גורם שיידברו בתפלה.

הגבאים שאלו אותי אם לכתב על השלט שזה בית הכנסת של ברסלב, חלק אומרים לא לכתב את המילה "ברסלב", כי אנשים מפחדים מהמלה "ברסלב". לצערנו ברסלב היום זה מקום של הפקרות, מקום של עני פנים, חסר את הראש בית שישמר. נכנסו לברסלב אנשים מסובכים, הם מוליכים שולל אברכים ובחורים, הם מראים את עצמם כעובדי השם והם משגעים את הצעירים עם עבודות משנות.

בארץ ישראל ברסלב בסוג של בלבול, לכן אנשים עומדים מרחוק, מפחדים מזה, לכן אתם צריכים לדאג להחזיר את היפי של ברסלב, שפולם ידעו מה זה

בְּרִסְלָב; מְקוֹם שְׂמִדְבָּרִים יָפֵה, מְקוֹם שְׂמִכְבָּדִים הוֹרִים, בְּרִסְלָב מְלַמֶּדֶת שְׂאֲפָשׂוּר לְהִיּוֹת בְּבִית, לְהִיּוֹת עִם הָאִשָּׁה וְהִילָדִים וּבְאֹתוֹ זְמַן לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהֵשֶׁם בְּכֹזֶה דְּבִקוֹת כְּמוֹ שְׂצִדִּיקִים מְדוֹרוֹת קוֹדְמִים חֵיו. אִם תִּתְנַהֲגוּ כְּמוֹ שְׂרַבְנוּ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אַתֶּם תִּתְאָדִירוּ אֶת שְׂמוֹ שֶׁל רַבְנוּ הַקָּדוֹשׁ.

אֲנִי עוֹבֵד עִכְשָׁיו לְקַבֵּל אִשׁוּר לְהִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, תִּתְפַּלְלוּ שְׂאֲקַבֵּל אֶת הָאִשׁוּר. אֲנִי כְּבָר רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִתְּכֶם, לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְנוּ בְּדֶרֶךְ שְׂמוֹהֶרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ.

שַׁבַּת שְׁלוֹם.

...

לְחַנֹּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׂלַמּוּד גְּמָרָא זֶה חֵלֶק מֵהַחַיִּים

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ב' פְּרֻשֶׁת רֵאָה, כ' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּרֻצוֹנִי לְחַזֵּק אוֹתְךָ שְׂתִלְמַד כָּל יוֹם; תִּתְחִיל עִם מְעַט חֲמֹשׁ רִש"י וְתַרְגוּם, תִּחְלַק אֶת הַפְּרֻשָּׁה לְפִי יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן תִּלְמַד עַד שְׁנֵי, בְּיוֹם שְׁנֵי עַד שְׁלִישִׁי וְכֵן הַלָּאָה, עַד שְׂתַגְמַר אֶת כָּל הַפְּרֻשָּׁה.

תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מְעַט גְּמָרָא, הַיּוֹם אָנוּ מְסִימִים מְסַכֶּת שַׁבַּת וּמְחַר אָנוּ מִתְחִילִים מְסַכֶּת עֲרוּבִין. לֹא מִזְמַן הִתְחַלְנוּ אֶת הַש"ס וּכְבָר מְסִימִים אֶת הַמְסַכְתָּא הַשְּׁלִישִׁית, בְּבִקְשָׁה תִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי. גְּמָרָא מְנַקֶּה אֶת הָאָדָם מִכָּל הַלְכָלוֹף, הַגְּמָרָא שׁוֹרְפֶת אֶת כָּל הָרַע וְהַקְּלָפוֹת. לְכֵן רוֹאִים שְׂהֵיִצֵּר הָרַע מִשְׂפִּטְחָ לְאַרְךָ וְלִרְחֵב לֹא לְאֲפָשׂוּר לְפִתַּח אֶת הַגְּמָרָא, הוּא מֵאֵד מִפְּחַד מִהַגְּמָרָא.

אֶתְמוּל בְּלִילָה עֲשִׂינוּ סִיּוּם מְסַכֶּת יָפֵה בְּיַחַד עִם חֲנֻכַּת הַבֵּית לְבַנְיָן הַחֲדָשׁ שֶׁל הַתְּלַמוּד תּוֹרָה שְׁלֵנוּ בְּקִרְיַת בְּרִסְלָב. זֶה הִנֵּה מְעַמֵּד מֵאֵד יָפֵה, לְרֵאוֹת כְּיַצֵּד כָּל תְּלַמִּידֵי הַיְשִׁיבָה וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִתְאַסְּפִים בְּיַחַד עִם כָּל הַמְשַׁפְּחָה, הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, לְהוֹדוֹת לְהֵשֶׁם שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מִרַבְנוּ וְשְׂאֲנַחְנוּ מִחֲנֻכִּים אֶת יְלָדֵינוּ בְּדֶרֶךְ שְׂרַבְנוּ לְמַד אוֹתָנוּ.

תַּעֲשֶׂה סִיּוּם בְּבִית, שְׂיִלְדִיךָ יְרֵאוּ שְׂהַחַיִּים שֶׁלְךָ זֶה לְמוּד, שְׂיִלְדִיךָ יִגְדְּלוּ וְיַדְעוּ שְׂלְלַמֵּד וְלִסֵּים מְסַכְתוֹת זֶה חֵלֶק מֵהַחַיִּים.

אם לא פותחים את הגמרא הקדושה נמצאים בשקר גדול, חוץ מהגמרא הכל
הכל. רבנו כותב לחתנו (מכתבי רבינו ז"ל, בתחלת ספר עלים לתרופה): "בקשתי מאהובי חתני,
שתלמד בכל יום שיעור גמרא ופוסק (שלחן ערוך), שלא תעשה חס ושלום מטפל
עיקר, רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם", רואים מה רבנו רצה - רק תורה
ותפלה ויראת שמים.

תלמד בכל יום את הדרך היומי, אפילו שאפה לא מבין מילה אחת תגיד את
המלים, התורה תציל אותך מכל רע.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

החיים בזה העולם תלויים באדם עצמו

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ

מרת ... תחיה.

קבלתי את מכתבך.

את כותבת: "חיי הם מקשה אחת של סבל וצרות" ואת שואלת האם כל
המשך חייך יהיו גם מקשה אחת של צרות; זה תלוי בך. זה תלוי איך את תקחי
את החיים שלך, איך את תסתכלי על החיים.

אני לא יודע הרבה על החיים שלך, אבל ממה שאת כותבת ומפרטת את מה
שסבלת - אני חושב שאף לא צודקת; שהשם ישמר אותך מכל סבל, שלא תדעי
אף פעם מה זה נקרא לסבל, מה זה צרות.

דעי לך, החיים בזה העולם תלויים באדם עצמו; אם מכניסים את האמונה
בעצמנו, משננים את האמונה, יודעים ש'כל מה שעובר זה מהקדוש ברוך הוא,
והקדוש ברוך הוא עושה הכל לטובתי' - אזי החיים מתוקים וערבים, אבל אם
חיים עם טבע, מקרה ומזל - אזי מר מאד.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט): "אפשר יש גם עולם הזה גם כן
באיזה עולם, כי כאן נראה שהוא הגיהנם, כי כלם מלאים: סורים גדולים תמיד
ואמר שאין נמצא שום עולם הזה כלל: ואפילו העשירים הגדולים, ואפילו השרים

כָּל יְמֵיהֶם כַּעַס וּמְכַאֲבוֹת. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (קהלת ב, כג) "גַּם כָּל יְמָיו כַּעַס וּמְכַאֲבוֹת" וְכוּ' וְכִתִּיב (איוב ה, ז): "אָדָם לְעַמְל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וּשְׂבַע רוּגְזוֹ". וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כּוֹלָם נוֹלְדוּ לְעַמְל וּמְלָאִים רוּגְזוֹ וְיִסּוּרִין, וְאִין שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִיל מִעַמְל וַיִּגּוֹן הִזָּה כִּי אִם לְבָרַח לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ".

תַּתְחִילִי לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אִתָּךְ. אֵת בְּרִיאָה וְחֻזְקָה, אֵת לֹא נִמְצְאָת בְּבֵית חוֹלִים; יֵשׁ לָךְ אֵת כָּל הָאֵיבָרִים בְּשִׁלְמוֹתָם, תּוֹדִי לּוֹ עַל הָעֵינַיִם, עַל הָאָזְנוֹיִם, אֶף, פֶּה, יָדַיִם וְרַגְלַיִם; מוֹהֲרָא"שׁ אֹמֵר שֶׁרְאֵשִׁי הַתּוֹבוֹת שֶׁל עֲשִׂי"ר הֵם: עֵינַיִם, שִׁינַיִם, יָדַיִם, רַגְלַיִם, מִי שֵׁשׁ לּוֹ אֵת הָאֵיבָרִים הָאֵלוּ בְּשִׁלְמוֹתָם הוּא עֲשִׂיר.

אֲנִי נִזְכָּר בְּסִפּוּר שֶׁהִיָּה לִי. הֵייתִי בַּחֲתֻנַּת נֶכֶד מוֹהֲרָא"שׁ וְהֵייתִי מְאֹד שָׁבוּר (הָיוּ אָז אֲנָשִׁים שֶׁחִפְּשׁוּ לְדַבֵּר עִם מוֹהֲרָא"שׁ נֶגֶד הַיְשִׁיבָה וְכוּ'). רַקְדָּתִי עִם כָּלָם אָבַל בְּתוֹךְ תּוֹכִי בְּעִמְקָא לְכִי הֵייתִי מְאֹד שָׁבוּר, פִּתְאוּם נִכְנַס יְהוּדִי לְמַעְגָּל וְתַפְסֵ אֵת יָדִי, רְצִיתִי לְתַפֵּס אֵת יָדוֹ אָבַל לֹא מִצָּאתִי אֵת אֲצַבְעוֹתָיו, הִסְתַּכַּכְתִּי, הִסְתַּכַּלְתִּי וְרִאִיתִי שֶׁאִין לּוֹ אֲצַבְעוֹת, רַק אֲצַבַּע אַחַת; הִרְגַּשְׁתִּי שֶׁאֲנִי לֹא מְסַגֵּל לְסִבַּל אֵת זֶה, רְצִיתִי לְצַאת מִהַמַּעְגָּל אָבַל לֹא רְצִיתִי לְבַיֵּשׁ אוֹתוֹ. הִמְשַׁכְתִּי לְרַקֵּד וְהִתְחַלְתִּי לְחַשֵּׁב: יָרַע, מַה קוֹרָה אִתִּי? לְמַה אֲנִי כָּל כָּךְ שָׁבוּר? ! יֵשׁ לִי הָרִי עֲשֶׂר אֲצַבְעוֹת; הִרְגַּשְׁתִּי שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁלַח לִי אֵת הַבֶּן אָדָם הִזָּה כְּדִי לְעוֹרֵר אוֹתִי מִהַשִּׁינָה, שֶׁאֲתַחִיל לְהוֹדוֹת לְהִשָּׁם. וְכָךְ עֲשִׂיתִי, הִתְחַלְתִּי לְרַקֵּד בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

זֶה מַה שֶׁאֲנִי אֹמֵר לָךְ, הִתְחַתְּנֵת וְעוֹד מְעַט יֵשׁ לָךְ כְּכֹר יְלָדִים טְהוֹרִים; אֵת וּבַעֲלֶיךָ בְּרִיאִים, "מַה חֲסַר לָכֶם?" דְּבַר אַחַד חֲסַר לָכֶם, לְהִתְחַיֵּל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִמָּכֶם; תִּקְחִי אֵת הַתְּהִלִּים וְתַתְחִילִי לְהוֹדוֹת לְהִשָּׁם, לְשִׁיר אֵת הַשִּׁיר שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ הִזָּה שָׁר בְּשִׁעְבְּרוֹ עָלָיו צְרוֹת קִשׁוֹת וּמְרוֹת. הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

